

NIEUWSBRIEF

HOLISTISCH THERAPEUT GERDA

Nr. 35, Augustus 2017

HET HUIS VAN DE ZIEL

Als mens bestaan we uit Geest-Ziel-Lichaam. Je ziel is een deel van de Bron van Al-Wat-Is maar heeft ook een eigen persoonlijkheid en een eigen agenda. Een deel van je ziel huist in je lichaam, maar omdat de ziel veel groter en grootser is dan je lichaam, is het grootste deel ervan in het Licht gebleven. Dit achtergebleven deel wordt ook wel je Hoger Zelf genoemd. Het is dát deel, dat met alles en iedereen verbonden is en zowel inzicht als informatie heeft over alles wat nu gebeurt, vóór en achter je ligt. Het is je eigen intuïtieve raadgever, die zich uit via je hart en gevoel. Wanneer je iets met hart en ziel doet, ben je in verbinding met je ziel.

Wanneer je negatieve keuzes maakt die je groei en je geluk niet dienen, ja zelfs belemmeren, dan creëer je daar afstand mee tussen jou en je ziel. Je kan dan een eenzaam gevoel ervaren, alsof je los gekoppeld bent van de goddelijke bron. Je zielsverbinding voedt je dan niet meer, en je zielsenergie wordt minder, waardoor je je down, futloos of depressief kunt voelen, ja, zelfs ziek wordt, een teken dat je van je levenspad bent afgedwaald. Probeer daarom betrokken te zijn bij je zielepad en pas je persoonlijkheid daarop aan.

Je kan de band met je ziel versterken door weer bewust van haar te worden, de intentie te zetten dat je persoonlijkheid en je lichaam zich weer verbinden met je ziel, en je eventueel zielsverlies gaat terughalen.

Over zielsverlies terughalen in mijn volgende nieuwsbrief meer.

DE INHOUD

- Thema: Het huis van de Ziel
- Boekentip
- Inspiratie
- Parabel van de kleine ziel en de zon (Uit onderstaande boekentip)

BOEKENTIP

- Een ongewoon gesprek met God
 - Derde gesprek met God
- Auteur: Neale Donald Walsch

WACHTEN OP EEN WONDER...

Ik heb gehoord dat vele van jullie zitten te wachten op een wonder

Een wonder, dat ik, God, de wereld zal redden

Hoe zou ik moeten redden zonder jullie handen?

Hoe zou ik rechtspreken zonder jullie stem?

Hoe zou ik liefhebben zonder jullie hart?!

Vanaf de zevende dag heb ik alles uit handen gegeven

Heel mijn schepping en mijn wondermacht!

Niet jullie, maar ik wacht op een wonder.

(Auteur onbekend)

WARME GROET
GERDA

PARABEL VAN DE KLEINE ZIEL EN DE ZON

Deel 1:

1. Er was eens een ziel die van zichzelf wist dat zij het licht was. Het was een nieuwe ziel en daarom zeer belust op ervaring. 'Ik ben het licht,' zei zij. 'Ik ben het licht.' Maar alle kennis hiervan en alle uitlatingen hierover konden de ervaring niet vervangen. En in het rijk waaruit deze ziel ontsprong, was niets ander dan licht. Elke ziel was groots, elke ziel was schitterend, en elke ziel scheen met de helderheid van Mijn ontzagwekkende licht. Op die manier was de betreffende kleine ziel als een kaars in de zon. Te midden van het edelste licht – waarvan zij deel uitmaakte – kon zij zichzelf niet zien of ervaren als Wie en Wat zij werkelijk was.
2. Nu was het zo dat deze ziel ernaar verlangde en verlangde zichzelf te kennen. En haar verlangen was zo groot dat Ik op een dag zei: 'Weet je, kleintje, wat je moet doen om dit verlangen van jou te bevredigen?'
3. 'O, wat God? Ik heb er alles voor over!' reageerde de kleine ziel.
'Je moet jezelf van de rest van ons afscheiden,' antwoordde Ik, 'en dan moet je over jezelf de duisternis afroepen.'
'Wat is de duisternis, o, heilige?' vroeg de kleine ziel.
'Dat is wat jij niet bent,' antwoordde Ik en de ziel begreep het.
En dit was wat de ziel deed, zich van het Al verwijderen, sterker nog, zij ging zelfs naar een ander rijk. En in dit rijk had de ziel het vermogen de ervaring van allerlei soorten van duisternis te ondergaan. En dat is wat zij deed.
Maar te midden van alle duisternis riep zij uit: 'Vader, Vader, waarom hebt U mij verlaten?' Net zoals jij hebt gedaan in je meest donkere tijden. Ik heb je nochtans nooit verlaten. Ik sta je altijd bij om je eraan te herinneren Wie je werkelijk bent; klaar, altijd klaar, om je terug te roepen.
4. Wees daarom als een licht voor de duisternis en vervloek deze niet.
En vergeet niet wie je bent op het moment dat je wordt ingesloten door dat wat je niet bent.
Maar prijs de schepping, zelfs al wens je die te veranderen.
5. En weet dat wat je doet tijdens het moment van je grootste beproeving je grootste triomf kan zijn.
Want de ervaring die je scheidt, is een uitdrukking van Wie je bent en Wie je verlangt te zijn.

Deel 2:

6. 'Je mag kiezen welk deel van God je wilt zijn,' zei Ik tegen de kleine ziel. 'Jij bent de absolute godheid die zichzelf ervaart. Welk aspect van de godheid zou jij nu als jou willen ervaren?'
7. 'Bedoelt u dat ik mag kiezen?' vroeg de kleine ziel wat ongelovig.
En Ik antwoordde: 'Ja, je mag kiezen welk aspect van de godheid je maar wilt ervaren in, als en door jou.'
'Okay,' zei de kleine ziel, 'dan kies ik vergevingsgezindheid. Ik wil mijn Zelf ervaren als dat aspect van God dat men vergevingsgezindheid noemt.'
8. Nou, zoals je kunt begrijpen schiep dat nogal een uitdaging.
Er was niemand om te vergeven. Ik heb alleen maar perfectie en liefde geschapen.
'Niemand om te vergeven?' vroeg de kleine ziel wat ongelovig.
'Niemand,' herhaalde ik. 'Kijk om je heen. Zie je ook maar één ziel die minder perfect, minder prachtig is dan jij?'
Daarop draaide de kleine ziel zich om en zag tot zijn verbazing dat hij werd omringd door alle zielen in de hemel. Ze waren van heinde en verre uit het koninkrijk gekomen omdat ze hadden gehoord dat de kleine ziel een ongewoon gesprek met God had.
'Ik zie niemand die minder perfect is dan ik!' riep de kleine ziel uit. 'Wie moet ik dan vergeven?'
Op dat moment stapte er uit de menigte een andere ziel naar voren. 'Je mag mij vergeven,' zei de vriendelijke ziel.

9. 'Waarvoor?' vroeg de kleine ziel.
'In jouw volgende fysieke leven zal ik iets doen zodat jij me kunt vergeven,' antwoordde de vriendelijke ziel.
10. 'Maar wat? Wat zou jij, een wezen van een dergelijk perfect licht, kunnen doen zodat ik je zou willen vergeven?' wilde de kleine ziel weten.
'O,' glimlachte de vriendelijke ziel, 'ik ben ervan overtuigd dat we wel iets zullen kunnen bedenken.'
'Maar waarom zou je zoiets willen doen?' De kleine ziel kon maar niet begrijpen waarom een perfect wezen zijn vibratie zoveel wilde verminderen dat hij echt iets 'slechts' kon doen.
'Dat is niet zo moeilijk,' legde de vriendelijke ziel uit, 'Dat doe ik omdat ik van je houd. Jij wilt je Zelf toch ervaren als vergevingsgezindheid? Bovendien heb jij hetzelfde voor mij gedaan.'
11. 'Is dat waar?' vroeg de kleine ziel.
'Natuurlijk. Weet je dat niet meer? Wij waren Alles van Alles, jij en ik. We zijn het op en het neer van Alles geweest, en het links en het rechts ervan. We waren het hier en het daar van Alles en het nu en toen. We zijn het groot en het klein ervan geweest, het mannelijke en het vrouwelijke ervan, het goede en het slechte ervan. We zijn allemaal het Alles van Alles geweest.
En dat hebben we in overleg gedaan zodat ieder van ons zich kon ervaren als het belangrijkste deel van God. Want we hebben begrepen dat in afwezigheid van dat Wat je niet bent, dat Wat je bent niet bestaat. Als er geen koud is, dan kun je niet warm zijn. Als er geen droevig is, dan kun je niet blij zijn, zonder zoiets als slecht kan de ervaring die jullie goed noemen niet bestaan.
12. Als je ervoor kiest iets te zijn, dan moet iets of iemand dat/die daarvan het tegenovergestelde is ergens in jullie heeldal te voorschijn komen om dat mogelijk te maken.'
Vervolgens legde de vriendelijke ziel uit dat die mensen Gods speciale engelen zijn, en die omstandigheden Gods geschenken.
'Ik wil er maar één ding voor terughebben,' verklaarde de vriendelijke ziel.
'Wat je maar wilt! Alles,' riep de kleine ziel. Hij was opgewonden nu hij wist dat hij elk goddelijk aspect van God kon ervaren. Nu begreep hij het plan.
'Op het moment dat ik je helemaal in elkaar sla,' zei de vriendelijke ziel, 'op het moment dat ik het ergste met je doe wat jij je ooit hebt kunnen voorstellen, op datzelfde moment... moet je je herinneren Wie ik echt ben.'
'O, dat zal ik niet vergeten!' beloofde de kleine ziel. 'Ik zal je net zo perfect zien als nu, en ik zal me herinneren Wie je bent, altijd.'
13. Ik heb je dit verhaal verteld – deze parabel van de kleine ziel en de zon – opdat je beter zou begrijpen waarom de wereld is zoals zij is... en hoe zij in een oogwenk kan veranderen zodra allen zich de goddelijke waarheid van hun hoogste werkelijkheid herinneren.
14. Nu heb je hen die zeggen dat het leven een leerschool is en dat alle dingen die je kunt waarnemen en ervaren in je leven, bedoeld zijn om te leren. Ik heb Mij eerder hierover uitgesproken en Ik zeg je nogmaals:
Je bent niet tot leven gekomen om ook maar iets te leren; je hoeft alleen maar aan te tonen wat je al weet. Door dit te bewijzen werk je dit uit en schep je jezelf opnieuw, door je ervaring. Aldus rechtvaardig je het leven en geef je het een doel. Aldus maak je het heilig.